GÜNAYDIN

Astura 15

-Söyle bakayım, gemi batıyor deyişime, yoksa sahiden inanmış mıydın ?...

Başlayınca söze bir başlamalı,
Kürsüdeymiş gibi tıraşlamalı !

-Başberber-

Başyazı

Devlet Parasıyla Olmaz

Yazan: Devlet Üretme Çiftliği Kâhyası ve çiftlik ağası
DÂVER DEVLETLÜ

Sizler de benim ve benim aile efradım gibi, gazetelerdeki o feci, o iğrenç haberi tiksinerek, iğrenerek okumuşsunuzdur elbet. Ankara Üniversitesi Fen Fakültesinden bir doçent, incelemelerde bulunmak üzere, devlet parası ile İtalya'ya gönderiliyor. Dikkat ediniz rica ederim : Devlet parasiyle!.. Bu doçent ise ne yapıyor ? İtalya'nın bir solcu partisinin-evet, hem de solcu-kongresine katılıyor. Ey Bekri Mustafa, ey Sultan Mecnun İbrahim! yattığınız yerden başınızı kaldırıp da memlekete bakın! Biz bu hallere mi düşecektik ?

Devlet parasıyla hiç bir memur hatta doçent bile olsa, devlet dairesinden dışarı çıkamaz! Çünkü, mâdemki devletten para alınmıştır, demek ki, o insanın her dakikası devlete aittir bittabi ki... Biz bir tarihte gayetle tabiî devlet çiftliği parasıyla, damızlık ineklerin memelerini incelemek maksadıyla bir heyet halinde Paris'e gitmiştik de hatta, ordaki ineklerin memelerine sütyen taktıklarını hayretle görmüştük. İnceleme heyetimizden bir arkadaşımız, kınalı bir ineği sağmak için ineğin sütyenine elini attıysa da, koşup yetişen bir Fransız, Paris'te ineklerin değil öküzlerin sağıldığını söyliyerek, bizim epiy paramızı kesmişti. Demek istediğim şudur ki, biz o inceleme gezisine devlet parasıyla çıktığımız ve her dakikamız devlete satılmış olduğundan geceleri bile otelde uyumuyorduk, çünkü devlet parasıyla uyunmaz. Hatta, gerekince oraya bile girsek de birimiz içerde fazla kalsak, arkadaşlardan biri kapıyı vurarak bizi vazifeye çağırıyordu. Bütün gece uyumadan araştırmalarımıza devam ediyor, aradığımızı bulunca da devlet hesabına inceliyorduk. Bizim için en zor olanı yabancı dil bilmeyişimizdi. Ama, meramımızı Tarzanca olarak anlatıyorduk. Hatta heyetten bir arkadaşımız Tarzanca işaretlerle eczacıdan, ihtiyacı olan bişey istemişti de, çok anlayışsız olan eczacı kız, arkadaşımıza önce lâstik eldiven sonra da bir naylon torba vermişti.

Paris'te incelediğimiz ineklerin sürdüğü o kokuları bitürlü unutamıyordum. Hatta aynı kokudan satın alarak bizim evdeki ineğe de getirmiştim de, Paris ineklerini kıskandığından şişeyi kafama atmış, bu yüzden tam bir yıl esans kokmuştum.

Memlekete dönüşümüzde, devlet parasıyla inceleme için Hollanda çiftliklerine gidecekken Paris'e gittiğimiz ihbar edilmişti de, bereket heyette Beyfendinin bir arkabası bulunduğundan, Paris'e yol üzeri ancak onbeş güncük uğrıyarak, Paris'te bile bir Hollanda ineği bulup üzerinde çalıştığımızı anlatmıştık.

Bu hatıramı anlatmaktan maksadım, devlet parasıyla incelemeye Avrupa'ya gidenlerin, her dakikasını iyi değerlendirmeleri gerektiğini anlatmaktır.

Devlet parasını kongrelerde çarçur eden solcu doçent ise, elbet cezasını bulacaktır.

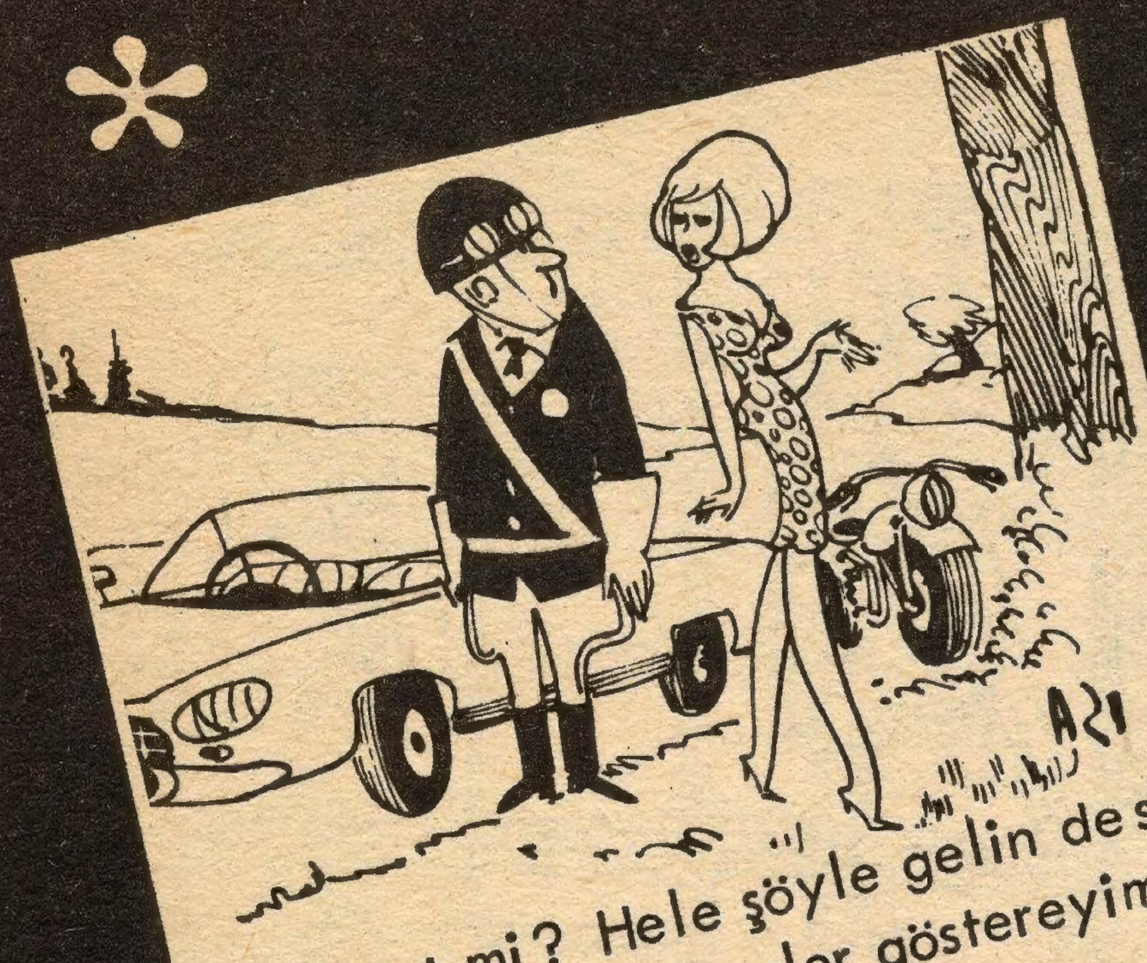

-Ehliyet mi? Hele şöyle gelin de size daha ilginç şeyler göstereyim

YAŞAMAK

Bir sanat meraklısı Çallı İbrahim'e sordu :

-Üstad, bizde resimle yaşanır mı?

-Yaşanmaz !

- E, sen nasıl yaşıyorsun?

Çallı bir hayret çığlığı attı:

- Ay, ben yaşıyor muyum !

İHTİMAL

Hasta, operatöre,

-Ama doktor, der, bu ameliyatın çok tehlikeli olduğunu söylüyorlar... Kurtuluş şansı üçte birmiş...

Doktor, hastasını yatıştırır :

-Doğru söylemişler, ama siz hiç korkmayın... Çünkü, ben daha önce böyle iki ameliyat yaptım, ikisinde de hastam öldü... Siz üçüncüsünüz.

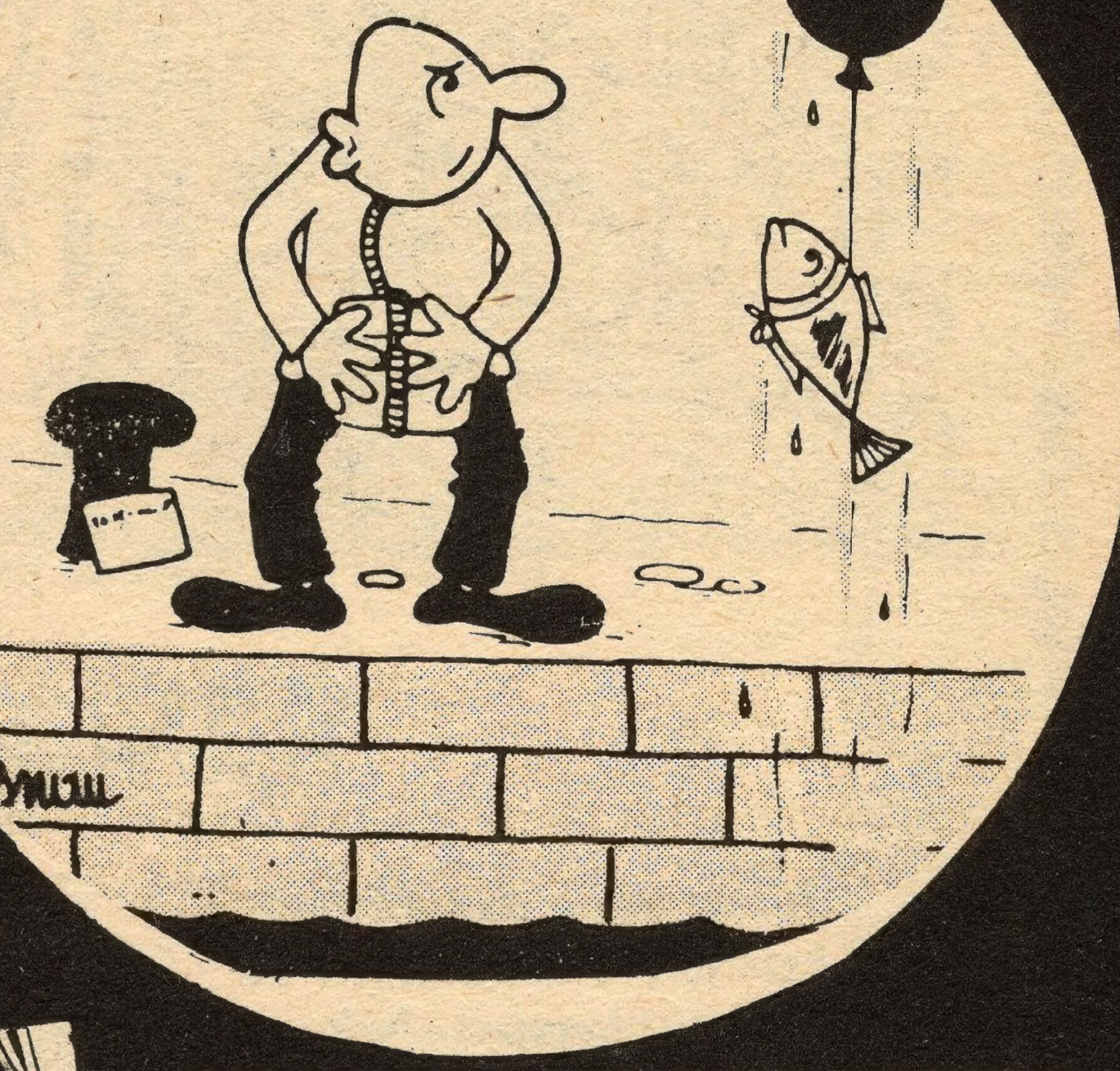

-Kendini "zehirli mantar" sanıyor doktor bey... Durmadan anneme "Hadi ye beni.. Ye beni" deyip duruyor.

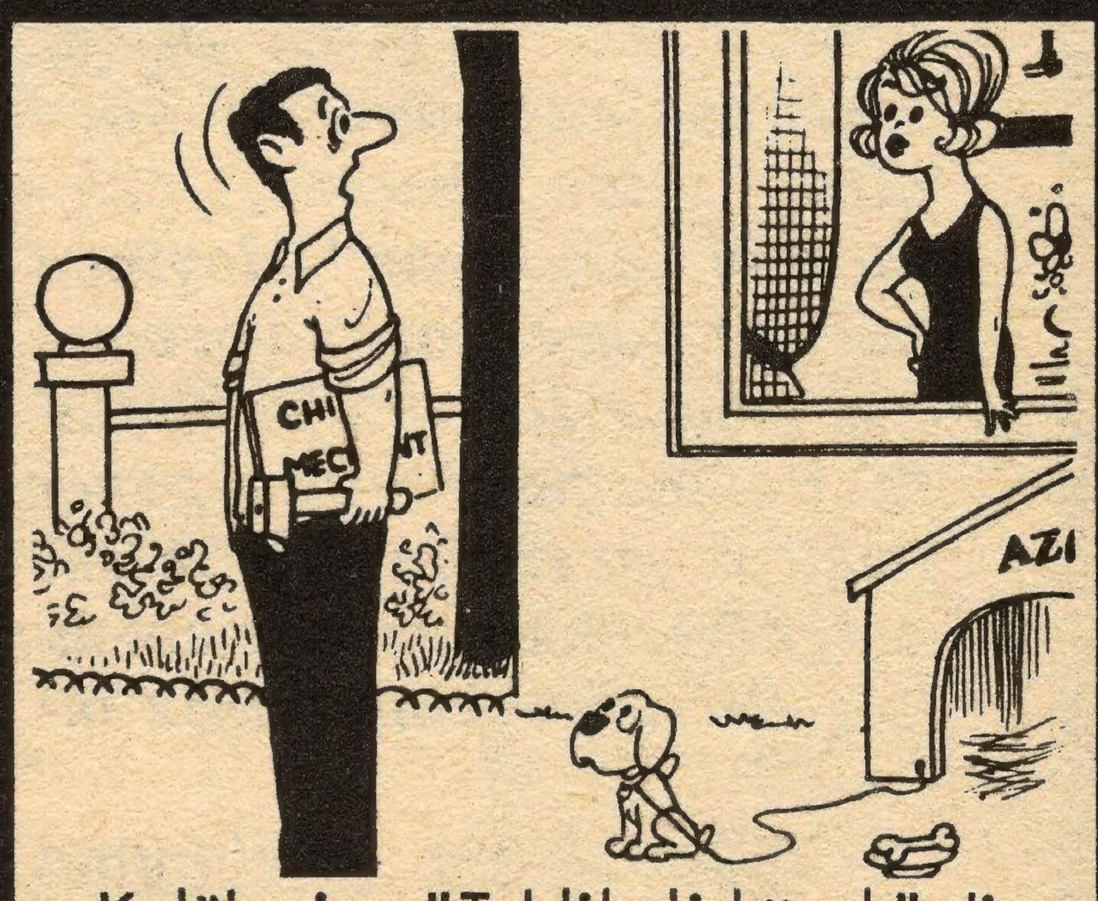

-Kulübesine "Tehlikeli köpek" diye yazalım mı, yoksa büyüsün diye bekleyelim mi?

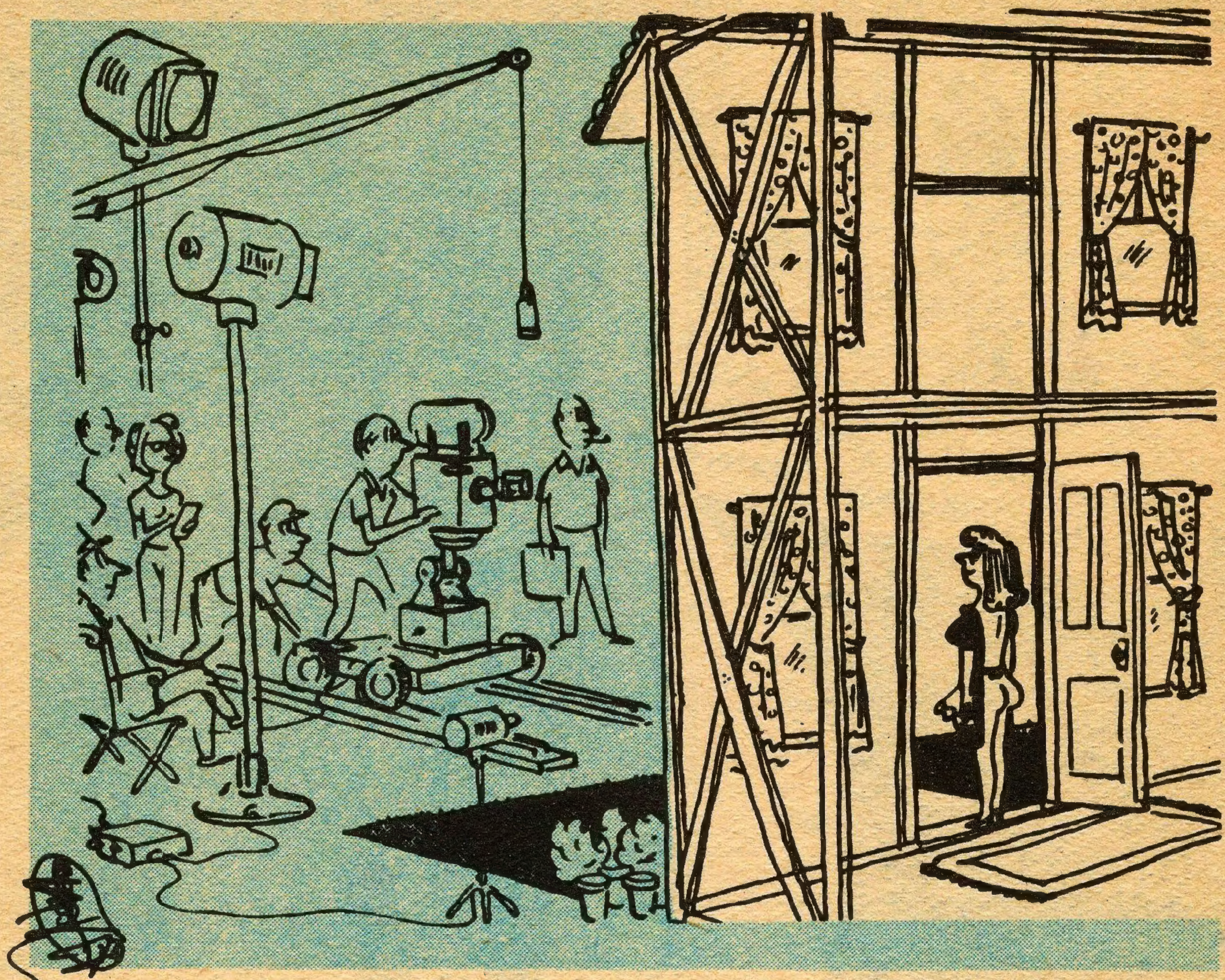

İÇİNCE

Bütün gece diş ağrısından kıvranan adam,tüm cesaretini toplayıp sabah erkenden dişçiye gitti. Dişini muayene eden doktor" Maalesef iyice çürümüş, çekmemiz gerekiyor" deyince zavallı adam korkudan zangır zangır titremeye başladı. Hastasının halini gören doktor, yarım bardak viski içirdikten sonra ona sordu:

-Biraz sakinleştiniz mi bari?

Adam, hayır anlamına başını iki tarafa sallayınca dişçi kendisine ikinci bir viski daha verdi, bunu üçüncü, dördüncü bardaklar izledi. Bir süre sonra dişçi tekrarladı:

- Nasıl, artık korkmuyorsunuz değil mi? Şimdi işimize başlayabiliriz

Adam omuzlarını dikleştirip oturduğu koltukta şöyle bir doğruldu,

- Korkmak mı,dedi,şimdi dişime dokunmaya kalkacak adamın alnını karışlarım !...

Zoşçenko'dan bir hikâye:

Okuryazarlığın Yararları

Mihail Zoşçenko
(1895 - 1958)

Dünyaca tanınmış ünlü Rus mizah yazarıdır. Gazete ve dergilerimizde yüzlerce mizah hikâyesi yayınlanmıştır. Gönüllü olarak katıldığı Birinci Dünya Savaşında yararlıklar göstererek yüzbaşılığa kadar yükseldi.

Büyük Devrim iç savaşı bittikten sonra geçimini sağlamak için birçok işlere girdi. Polislik, telefonculuk, kunduracı çıraklığı, mağaza tezgâhtarlığı, bir çiftlikte çeşnicilik, marangozluk, polis hafiyeliği yaptı. Sonunda 1920 de yazarlığa başladı. Mizah hikâyelerinde, yaptığı çok değişik işlerin ve renkli yaşamının izleri yansımaktadır.

1927 de, Maksim Gorki, "Rusların şimdi en büyük yazarı kimdir?" sorusuna "Zoşçenko'dur. Çünkü Zoşçenko'nun toplamayı başardığı okur kitlesi hiç bir yazara nasip olmamıştır" cevabını vermişti.

Geçenlerde, büyük fabrikalardan birinde, şu okuyup-yazma işini kökünden çözümlemeye karar vermişler... Yeni yıl girmek üzere... Hem yeni bir yılın eşiğinde adım atarken, bilgili duruma geçmek hoş bir düşünce...

İşte fabrika yönetmenleri böyle hayırlı ve mutlu bir karar verdikten sonra, bunun uygulanmasına girişmişler .. Kültür Kurulu toplanmış, okuma-yazma işini kökünden çözümlemek için uzun uzadıya tedbirler düşünülmüş. Herşeyden önce, kimlerin okuma-yazma bilmediğini kesinlikle saptamak istemişler. Bunun için bordroları getirtmişler. Kimlerin imza atmasını bildiğini, kimlerin bilmediğini incelemişler. Bu güvenilir ölçüyle, fabrikada imza atmasını bile bilmeyen bidolu insan bulunduğu anlaşılmış. Şaka maka, bunların sayısı yüzü geçmekteymiş ... Öte yandan fabrikada açılan okuma-yazma kursuna katılanların sayısı otuzu geçmiyormuş. Demek ki, geriye kalan yetmiş kişi, dalga geçiyor, cahillikten kurtulmak için en küçük çaba bile harcamıyor.

Bu incelemeden sonra, Kültür Kurulu Başkanı söz almış,

-Arkadaşlar, demiş, yaptığımız inceleme fabrikamızda okuma - yazma bilmeyenlerin sayısının yüzü geçtiğini gösteriyor. Bugünden tezi yok, bunlara karşı sıkı bir mücadele açacağız. İlk iş olarak bu yüz cahili toplayalım, kendilerine cehaletin kötülüğünü anlatalım. Bu toplantı hemen yarın akşam fabrikanın kulübünde yapılsın.. Yarın akşam saat sekizde... Siz şim-

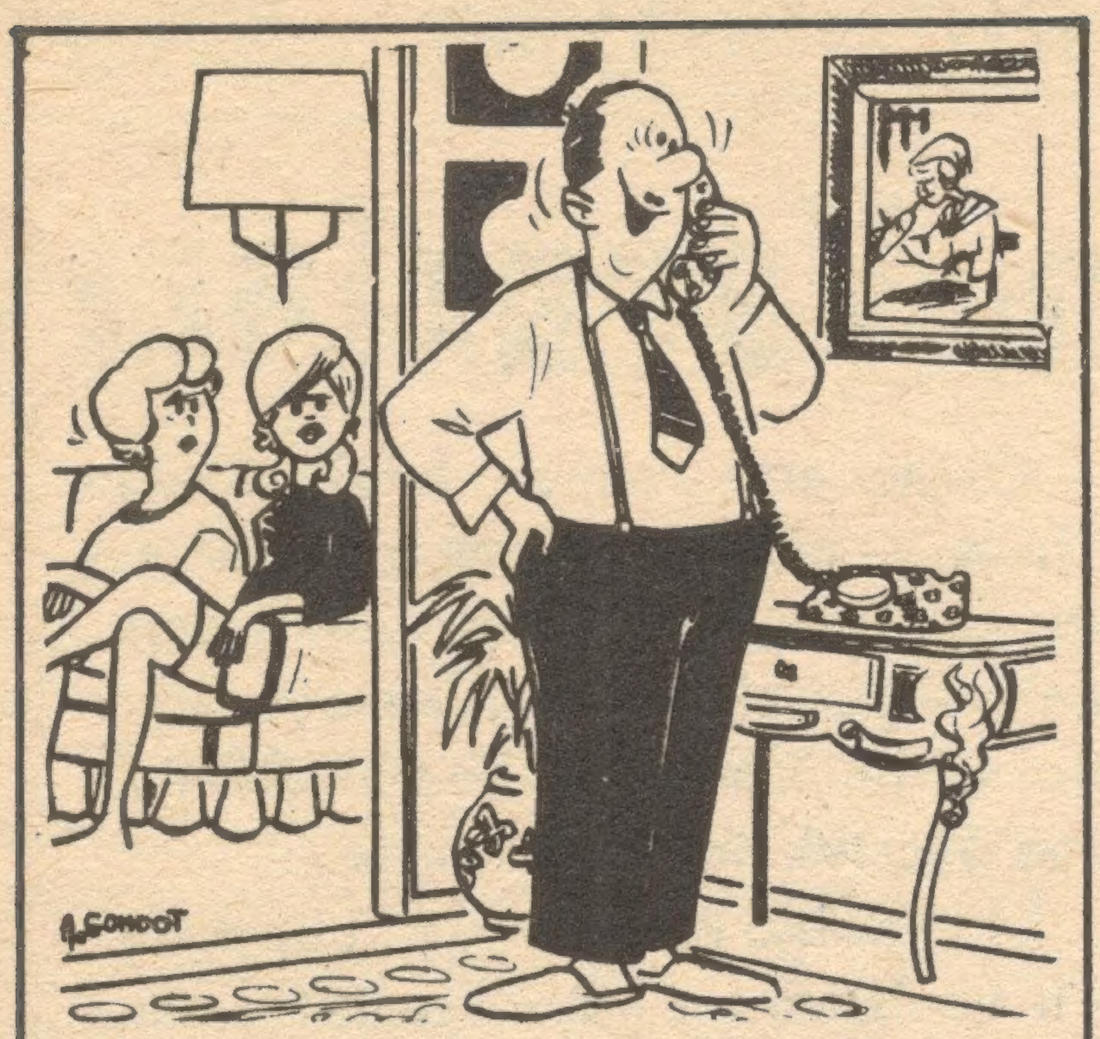

-Tamam...Anlaştık...Kızımla evlenmenize izin verdim..Fakat siz kimsiniz?

di hemen ilân edin...

Kültür Kurulu üyeleri genç ve aeşli kişilerdi. Hemen bir program düzenlediler, herşeyi ölçüp biçtiler, işin başarıya ulaşması için ne gerekiyorsa yaptılar.

Ertesi gün oldu, akşam gelip çattı. Kültür Kurulu üyeleri, başlarında başkanları, tam mevcutla fabrikanın kulübüne geldiler. Kültür Kurulu Başkanı, kürsüye çıkıp kuruldu. Çantasını açtı, kâğıtlarını çıkardı. Hazırladığı notları bir kez daha gözden geçirdi. Sonra da etrafa şöyle bir göz attı... Ne görsün? Salonda Kültür Kurulu üyelerinden başka tek kişi yok... Başkan, bu işe pek şaştı, arkadaşlarına dönerek,

-Yahu arkadaşlar, dedi, şu cahiller sürüsünden kimse görünmüyor. Yoksa ilân etmediniz mi?

Kültür Kurulu üyeleri, koro gibi bir ağızdan,

-Aman, nasıl olur efendim, dediler, ilân etmez olur muyuz? Tabiî ilân ettik... Her atölyeye ilân astık, toplantının bugün sekizde yapılacağını duyurduk.

Bu sözler Başkanın yüreğine biraz su serpti.

-Öyleyse, dedi, biraz daha bekliyelim... Ne de olsa cahil ve bilinçsiz kişiler bunlar... İşin önemini kavrayamadıkları için belki geç kalırlar. Hele biraz daha bekliyelim...

Üyeler, kendi aralarında, cehalete, bilince değgin lâflar ederek biraz daha beklediler. Saat dokuzu çaldı, ortalıkta hâlâ kimsecikler yok... Bu sırada kapı aralandı ve bir "Amca" göründü, ama bunun okur-yazar takımından olduğu anlaşıldı. Adamcağız, yanlışlıkla salona girdiğini söyliyerek özür diledi. Ama üyeler onun bilgisine başvurmaktan kendilerini alamadılar.

-Amca, dediler, biz burada bu akşam okuma-yazma bilmiyenler için bir toplantı düzenledik... Her yana ilânlar astık, ama aradan bir saat geçti, kimsecikler gelmedi. Bu ne iştir?

Amca, biraz çenesini kaşıdı, sonra gülerek,

-İlâhi çocuklar, dedi, bunların adı üstünde: Okuma-yazma bilmiyenler.. Astığınız ilânları nasıl okusunlar? İlânları okuyamadıkları için gelmemiş olacaklar... Durum ortada...

Kültür Kurulu Başkanı, elini kürsüye vurdu,

-Bak, dedi, burasını biz düşünmemiştik. Gerçekten doğru... Tuh.. Hay Allah lâyığını versin!

O akşamki toplantıya kimse gelmedi.

Ertesi gün bu iş için bir adam görevlendirildi. Bu adam, atölye atölye dolaştı, okuma-yazma bilmiyenler için bir toplantı düzenlendiğini bağıra bağıra ilân etti. Sözlerini her atölyede üçer kez tekrarladı.

Bu ağız ilânı etkisiz kalmadı. Başkan dışında toplantıya dört kişi geldi. Kültür Kurulu, bu dört cahil ile uğraşmaya başladı.

BİRAZ KARIŞIK

Tüccar telefonu açtı ve arkadaşına,

-Bana bak...dedi. Elimde bir parti kelepir mal var, alır mısın diye bir sorayım dedim...

-Nasıl bir mal?

-Onbeş ton toz şeker ile onbeş ton çekilmiş tuz...

-Olur, alırım...Ama kaçtan vereceksin?

-Tümüne yuvarlak hesap otuzbin ver, yeter...

-Sen aklını peynir ekmekle mi yedin yahu?...Bu kadar ucuza nasıl verebilirsin?

-Ben vermesine veririm de, acaba sen alır mısın?

-Ne diye almıyacakmışım?

-Ben önceden söyliyeyim de, sonradan tatsızlık çıkmasın...Mal karışık halde, alınca sen ayıracaksın tuzla şekeri...

-Ne kızıyorsun?...Evde giyecek değilim ki, tatil için aldım bu elbiseyi...

-İyi öyleyse...Çıplaklar kampında yer ayırtayım...

-Benim için müzmin bekâr mı diyorlar? Ama ne yalan!...Evli kadınlara meraklıyım, o kadar...

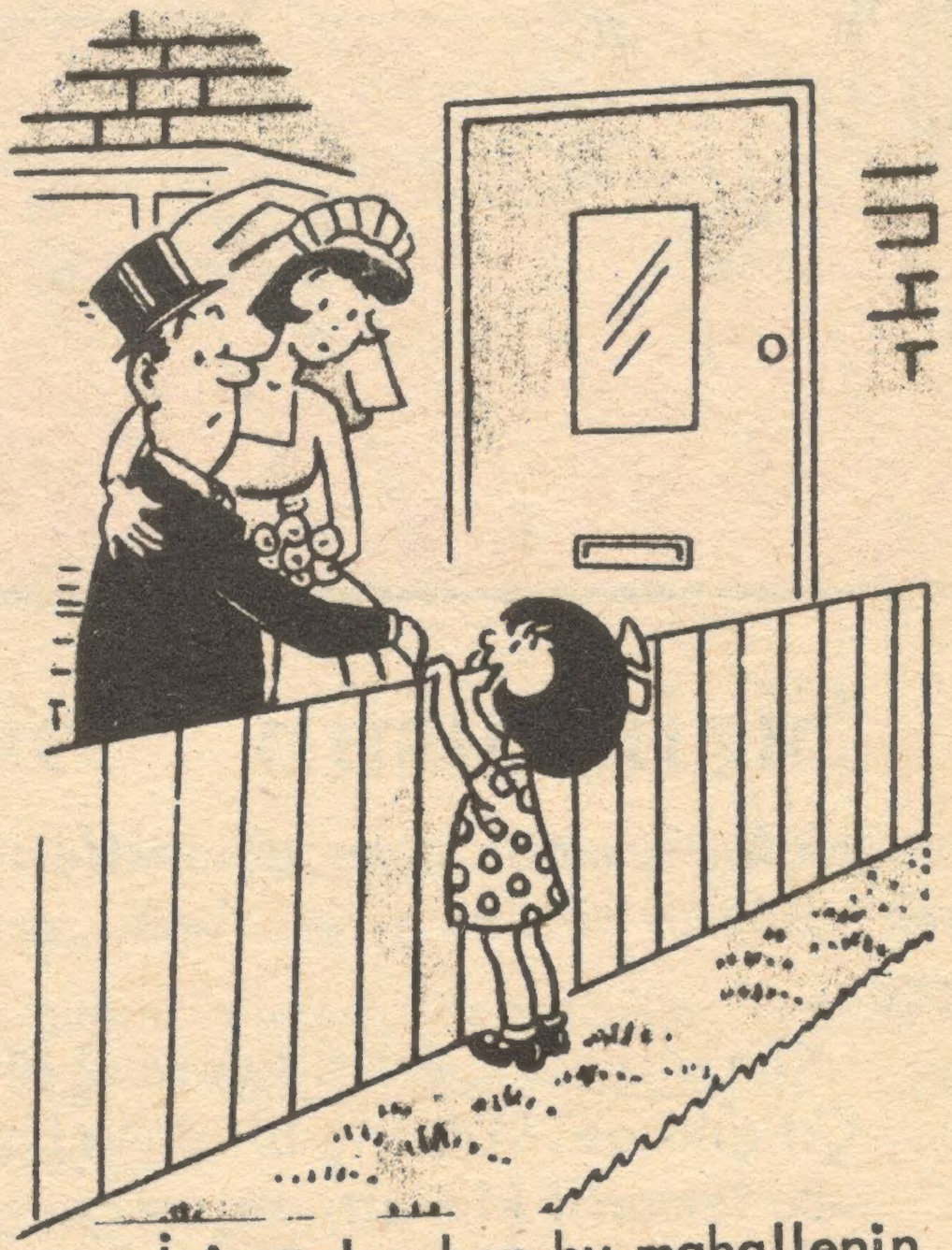

-İyi günler, ben bu mahallenin bebek bakıcısıyım....

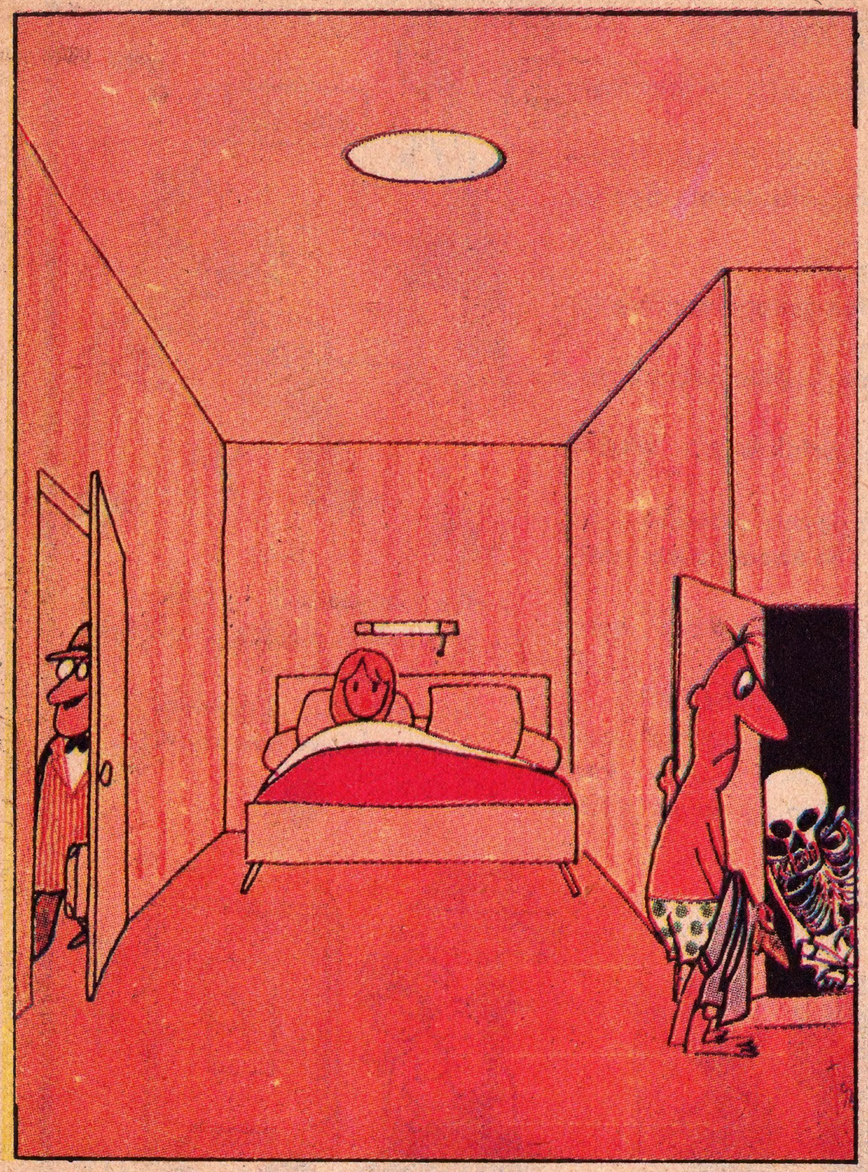

Sizin olsun

Müfettiş sınıfa girer, öğrencileri sert bakışlarla süzerek sıraların arasına girer. Yerde yarı içilmiş bir cigara görür.

-Kim attı bu izmariti buraya? diye bağırır.

Çıt çıkmaz. Müfettiş bir daha bağırır:

-Bu izmariti kim attıysa, ortaya çıksın...

Kimse yerinden kıpırdamaz. Müfettiş bir daha kükrer.

-Kimin bu izmarit diyorum size be...

İşte o sırada, arkalardan zayıf bir ses yükselir:

-Canım mesele çıkarmayın işte.. Madem ki siz bulduNuz, alın sizin olsun!...

Bende bilmiyorum

Tarih öğretmeni, öğrencilerinden birinin babasını okula çağırtır.

-Bayım, der, üzülerek bildirmek zorundayım ki, oğlunuz kopya çekmek sahtekârlığını yaptı. Kendisine sıfır verdim, bir de sizin dikkatinizi çekmek isterim.

Baba,

-Ama nasıl olur efendim? der. Benim oğlum sahtekârlık yapsın! .. Bu olanaksız...

Öğretmen,

-İşte ispatı... Lütfen şu kâğıtları okuyun da durumu siz de görün... der, babanın eline iki kâğıt tutuşturur.

-Lütfen okuyunuz...

Baba, kâğıtlarda şunları okur:

Birinci kâğıt: Soru-1515 tarihi size neyi hatırlatıyor?

Cevap : Marignan Savaşı'nı

İkinci kâğıttaki cevap: Marignan Savaşı'nı.

Baba,

-Rica ederim, der, bunun kopya neresinde?.

-Hele okumaya devam edelim, göreceğiz..

Baba okur:

Soru II -François I. hangi yılda öldü?

Cevap-1547'de.

İkinci kâğıttaki cevap: 1547'de.

Baba artık iyice öfkelenmiştir:

-Bu neyi ispat eder? Başka ne yazsın ister - diniz?

-Okuyun efendim, okuyun...

Baba, üçüncü soruyu da okur: Napolyon' un annesi kimdi?

Birinci kâğıttaki cevap: Bilmiyorum.

İkinci kâğıttaki cevap: Ben de bilmiyorum.

Şişmanlığın zayıflığı

Doktor, hastasına sorar:

-Bakın, burası çok önemli.. Hayatınızda en çok kaç kiloya kadar çıktınız?

-Seksenaltı...

-Peki, en zayıf olduğunuz zaman kaç kiloydunuz?

-Üç kilo yediyüzelli gram...

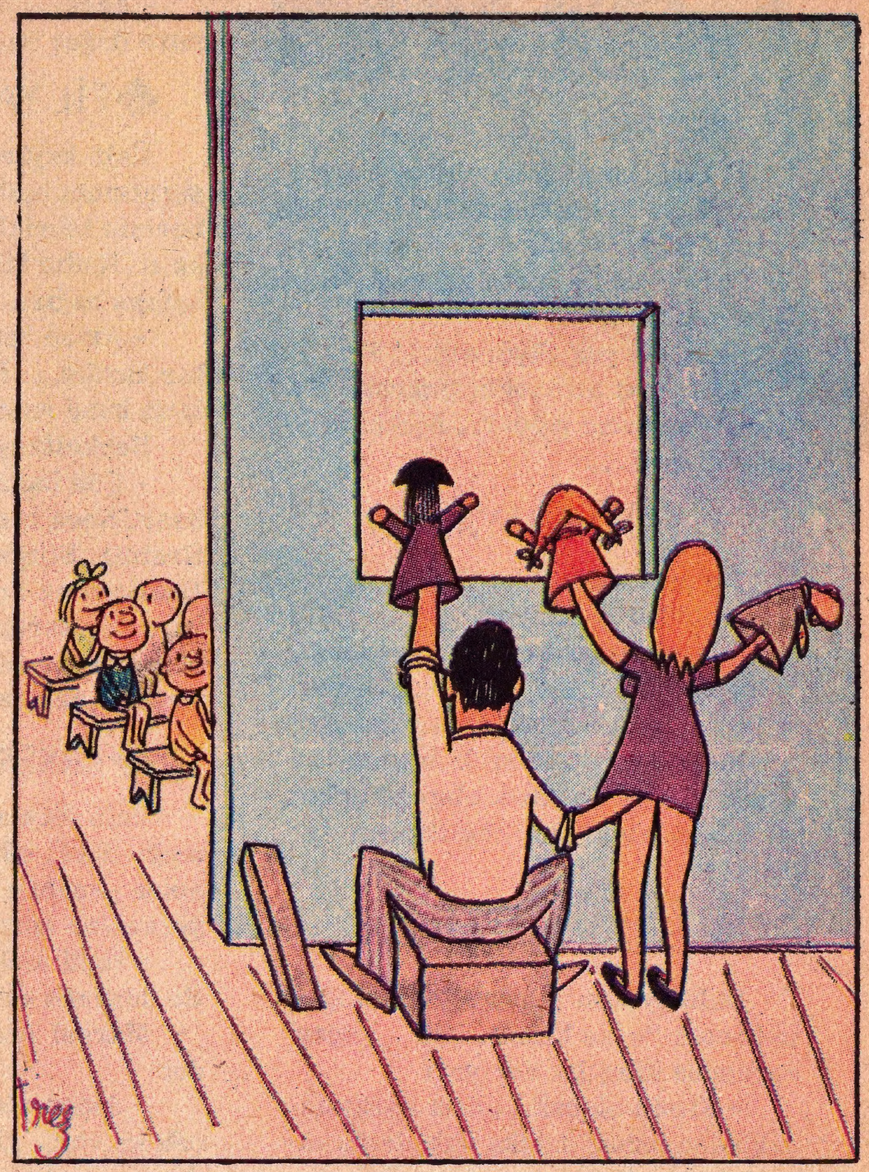

Toptancı

Şakakları iyice kırlaşmış yaşlı doktor, komşusuyla söyleşiyordu:

-Gençken hep subay olmayı, generalliğe yükselmeyi düşlerdim. Ama kısmet olmadı.. Babamın zoruyla Tıbbiyeye yazıldım hekim oldum.

Görmüş geçirmiş komşu,

-Üzülme kardeşim, üzülme.. dedi, Ticarette de böyledir. Kaç kişi tanırım ben, hep toptancı olacağım diye işe atıldılar, ama ömürlerinin sonuna kadar perakendeci kaldılar.

BİR SİZDEN

◆ KANIT

"Don Camillo"filmlerinde oynaya oynaya "papazlaşan"ünlü komik Fernandel, Allah'a pek inanmayan bir arkadaşıyla tartışırken şu kanıtı ileri sürer :

- Allah yok, diyorsun... Tut ki öyle... Peki ama, oğlu Hazret-i İsa nasıl meydana geldi ?.. Açıkla da göreyim seni...

EĞİTİMİN YARARI

Sevimli aktör Jean Gabin"eğitimin rolü"nü açıklıyor:

" Minicik çocuklar görürsünüz . Bilseniz ne de akıllıdırlar.. Zamanla büyür bu çocuklar, ama yalnız boyları değil, aptallıkları da büyür; sonunda bir koca ahmak olup çıkarlar. Bu neden böyle olur ?Eğitimden tabiî..."

◆ SÖZÜNÜ GEÇİREN

Ünlü oyuncu Yvonne Printemps'in kocası "evde kimin sözü geçer" sorusuna karşılık veriyor:

- Kimin olacak... Kim karşısındakinden onbeş dakika daha fazla surat asmayı başarırsa onun sözü geçer... Eh, bu işi becerebilenler de, genellikle kadınlardır.

◆ VAR MI Kİ?

Brigitte Bardot, Londra'ya gelir Croydon Havaalanında gazeteciler etrafını sarar. Bunlardan biri sözalır:

-Söyleyin bize lûtfen, gazetelerin durmadan sizden sözetmesinden memnun musunuz ?

Brigitte Bardot şaşar kalır:

- Aaaa... Benden başka sözedilmeye değer başka şeyler de mi var?

◆ FİL YAPMAK İÇİN

Ünlü heykeltraş Collamarini, son sergisinin açılışında bir sosyete dilberinin tebriklerini kabul zorunda kalır. Kadın büyük bir coşkuyla ve bağıra bağıra,

- Aman üstad, der, şu fil heykeli bir harika... Bayıldım... N'olur anlatın bunu nasıl yaptınız ?

Heykeltraş,

- Çok basit efendim, der , çok basit. Koca bir taşı atölyenize getirtirsiniz. Elinize alırsınız çekici... Başlarsınız kıymık kıymık yontmaya... Yontarsınız, yontarsınız . File benzemiyen ne varsa hepsi taştan kazınınca, geriye bir fil heykeli kalır.

◆ ERKEKLERİN GÖREVİ

Ünlü Yazar Marcel Achard, yemeğe davet edilmişti. Yemek sırasında evsahibi hanım, damdan düşercesine sordu:

- Hadi açıklayın bakayım bana: Bu dünyada erkeklerin işi ne ?

Marcel Achard, taşı gediğine koydu:

- Aman efendim.. Bunu bilmiyecek ne var... Kadınlar birbirini öldürmesin diye.

◆ KEMERLERİ SIKIN !

"Air France"uçağı Londra' ya inmek üzeredir. Hostes konuşur :

- Londra'ya iniyoruz, lütfen kemerlerinizi sıkınız.

Yolcular arasında bulunan Peter Ustinov kendikendine mırıldanır :

- Ah şu Fransızlar.. İngilizlerin pişirdikleri yemeklerin yenir yutulur şeyler olmadığına inanırlar hep.

● GERİDE BIRAKTIK

Bir politikacının beylik nutkun - dan şu bayat söz, bir gazetenin baş - lığı olmuştu:

"Avrupa'yı geride bıraktık ! "

Yahya Kemal,

-Yazık, dedi, yahu şu Avrupa'yla bitürlü yanyana olamıyoruz ki neyin nesidir anlıyalım... Ya gerisinde kalıyoruz ya daonu geçiyoruz.

● İBRİK

Abdülhamit, meşhur komik Ab - di'yi bir zamanlar saraya almıştı . Bir gün Başmüsahip Ağa, kendisin- den taklit yapmasını istedi. Abdi de- di ki,

-Aman efendimiz, Arnavut takli- di yapsam Tüfekçi Tahir Paşa, Arap taklidi yapsam İzzet Paşa, Kürt ve Çerkez taklidine de falan filan pa- şalar gücenir ; müsaade buyurun şu taklidi yapayım...

Abdi, bir kolunu yana doğru u - zattı, ötekini de beline koydu, tuhaf bir duruma girdi. Ağa sordu :

- Bu ne taklidi ?

- Kenef ibriği taklidi efendimiz.

● NADİR

Birgün Cemal Nadir Güler'e bir dostu sorar :

- Bu ne somurtkanlık dostum ? Üstelik soyadın da "Güler"...

- Öyle ama, ben "Nadir Güler im.

● KOCANIN YERİNE

Fıtnat Hanım'ın dul bulunduğu yıllarda, ahbapları evlenmesini salık verirler. Fıtnat Hanım,

- Evlenmeye lüzum kalmadı, der. Artık bir kedim, bir papağanım, bir de köpeğim var.

- Canım bunlar kocanın yerini tutar mı ?

BİR BİZDEN

- Niçin tutmasın ? Köpek durma- dan homurdanır, papağanım akşama kadar küfreder, kedim de geceleri dı- sarda dolaşır !

● SEFARETTEN ŞİKÂYET

Ahmet Vefik Paşa Paris'te elçi iken, "Ziyaretçilere elçilikte iyi mu- amele olunmuyor" diye Bâbıâli'ye şi- kâyette bulunmuşlar. Bu konuda ge- len yazıya Ahmet Vefik Paşa şu ce- vabı yazmış :

"Jurnalcılardan aç kalan , bizim elçiliğe hücum etmekte olup, elçilik ise imaret olmadığından kendilerine yüz verilmesi mümkün olamıyor. "

● KİM KİMİ GÜLDÜRECEK?

Nâşit bir gün sahnede oynarken , seyirciler arasında bir karı - koca kavgaya tutuşur. Seyirciler, Nâşit' i unutup aile kavgasını seyre başlar- lar. Nâşit, dayanamayıp kavgacılara bağırır :

- Yahu biz mi sizi güldüreceğiz, yoksa siz mi bizi !..

-Yanıma gel.. Burası kuytu...

TÜRK MİZAHÇILARI:

Çaylak Tevfik

1843'de İstanbul'da doğdu. Kapı Çuhadarlığı ve Gümrük tahsildarlığı yapan Mustafa Ağa'nın oğludur.

Musahhihlik ve muhabirlikle gazeteciliğe girdi. Bursa mektupçu yardımcısı, İzmit Tahrirat müdürü oldu. Bursa ilinde memurluk yaptı. Birçok memurluklardan sonra, İstanbul Temizlik İşleri Müdürü oldu.

Kendi dediğine göre, iki-üç yaşlarında, Çamlıca'daki evlerinin bahçesinde kırmızı bir elbisesiyle oynarken, kırmızı renge tebelleş olan bir çaylağın saldırılarına uğramış. Bu anı bilinçaltına yerleşmiş ve onu çok etkilemiş olacak ki, 1876 da çıkardığı mizah dergisine "ÇAYLAK" adını verdi. Çaylak dergisinin Türk Mizah Edebiyatı tarihinde önemli bir yeri vardır. Bu dergi yüzünden Tevfik Bey'e "Çaylak" lâkabı takıldı.

Söylendiğine göre, çocukluğundaki çaylak saldırısına benzer bir başka çaylak saldırısına da cenaze töreninde, tabut içindeyken uğramış.. Çamlıcalı Tevfik Bey'in cenazesi Yalnızservi'deki Çakaldağı mezarlığına gömülürken, bir çaylak, tabutun baş yanındaki kavukluk tahtasına geçirilmiş fesi kapıp kaçıvermiş.

Yazdığı kitaplar içinde "Hazine-i Letâif" ve "Zeyl-i Letâif-ül-İnşa", Türk mizah edebiyatının değerli iki eseridir.

GÖZÜNE KUVVET

Çaylak Tevfik Bey'in Çamlıca'daki evine bitişik komşusu "Burunsuz Naci" diye tanınan Abdülhamit'in hafiyelerinden biriymiş. Bu saray uşağı ajanı, Tevfik Bey nerde görse,

-Allah gözünüze kuvvet versin!.

Mehmet Tevfik (1843 - 1892)

Allah görüş gücünüzü korusun...diye hep hafiyenin gözleri için dua edermiş. Birgün, artık sabrı tükenen Burunsuz Naci,

-Yahu, benim gözlerimden başka dua edilecek yerim yok mu? Neden boyuna gözlerime dua ediyorsun? demiş.

Çaylak Tevfik,

-Sana Allah'tan biraz akıl, biraz vicdan vermesini de dilemek gerekir ama, demiş, gözleriniz daha önemli...

-Neden?

-Günün birinde gözlerin bozulup da gözlük takman gerekirse burnun olmadığından gözlük takamazsın da ondan...

MÜSRİF

Bir gün Çaylak Tevfik, yine her zamanki gibi para sıkıntısından söz ederken, arkadaşı ressam Fuat Bey

-Çok müsrifsin, har vurup harman savuruyorsun...der.

Çaylak Tevfik şaşarak sorar:

-Nedir israfım, söyler misin?

-Sokaklardan izmarit toplamak varken, sen sigara içiyorsun. Han odaları dururken gidip otelde yatıyorsun. Gezginci piyazcılara tenezzül etmeyip lokantada karnını doyuruyorsun...E, insaf et, bunlar müsriflik değil de nedir?

TAŞLAMA

Ümit Yaşar
Oğuzcan'dan

Sadrazamın işleri

Çün buyurdu Sadrazam
Ne han kaldı ne hamam

Çün buyurdu Sadrazam
Suya zam, sabuna zam

Sadrazamın sol kulağı

Sadrazam Hazretlerinin sol kulağı kaşınır
Kaşınır babam kaşınır
Sadrazam dediğim bir ulu kişi
Oturmuş da memleketi düşünür.

Kaşınmak kulağın ödevi
Düşünmek sadrazamın
Gelgelelim bizde
Sadrazam kaşınır
Kulak düşünür

Tüy

Bu düdük fabrikalarını biz kurmadık mı
Bu tezek fabrikalarını
Biz getirmedik mi köyünüze şu suyu
Söyleyin nankör herifler
Biz dikmedik mi vatan sathına
Bunca ağacı, bunca tüyü?

YARIŞMA KARİKATÜRLERİ

Karikatür yarışmasına okurlarımız, umudun üstünde ilgi göstermişlerdir.

Gerçekten olağanüstü başarılı karikatürler gelmiştir. Kimi karikatürler espri bakımından çok güzel ama çizgileri başarılı değildir. Kimi karikatürlerinse çizgileri iyi, ama esprileri zayıftır. Ne yazık ki, böylelerini yayınlıyamıyoruz. Hem çizgisi, hem esprisi güzel olanlarını seçiyoruz.

Karikatür yapan bütün okurlarımızın yarışmaya katılmalarını salık verir, yarışmaya katılanlara başarılar dileriz.

10

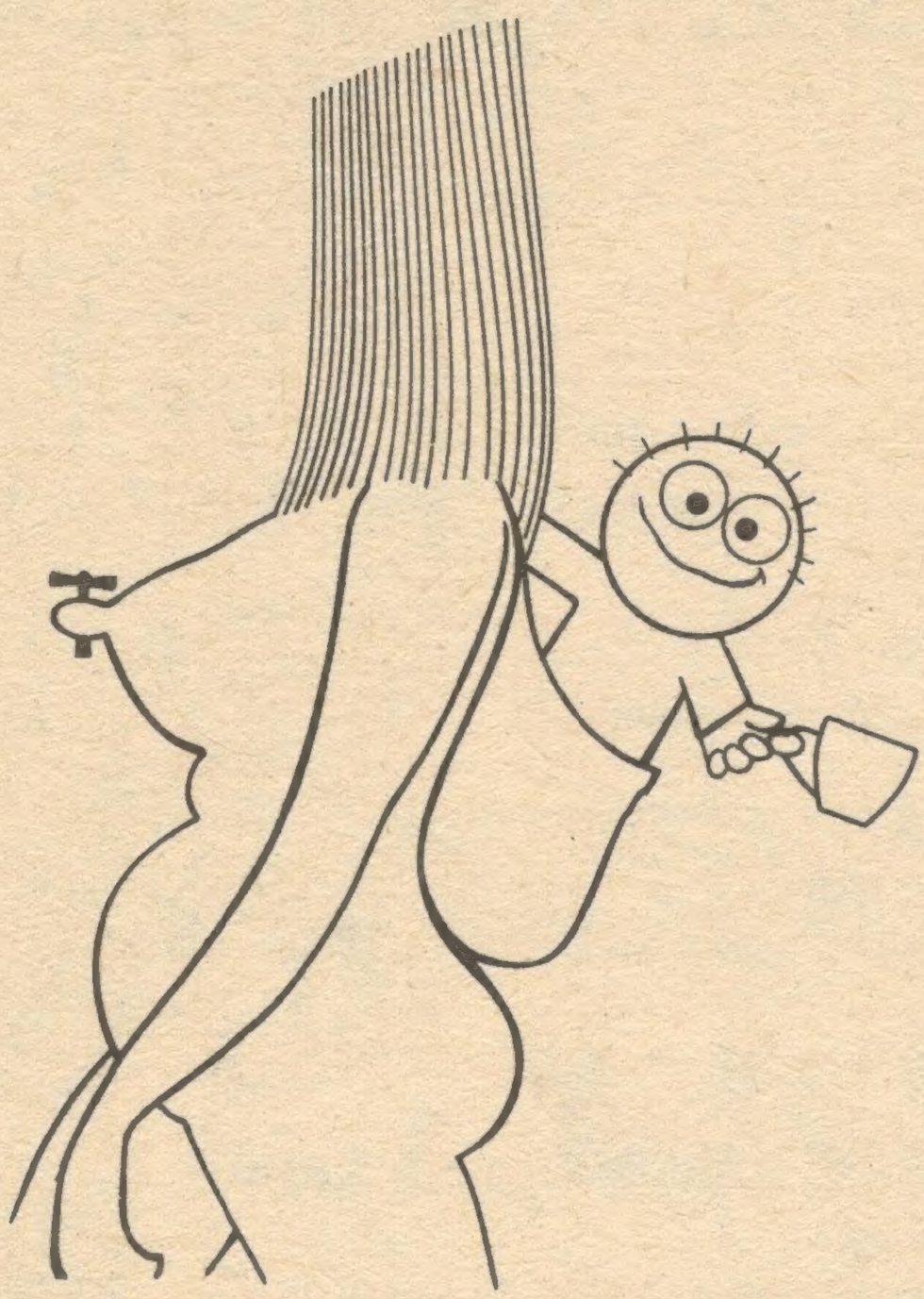

11

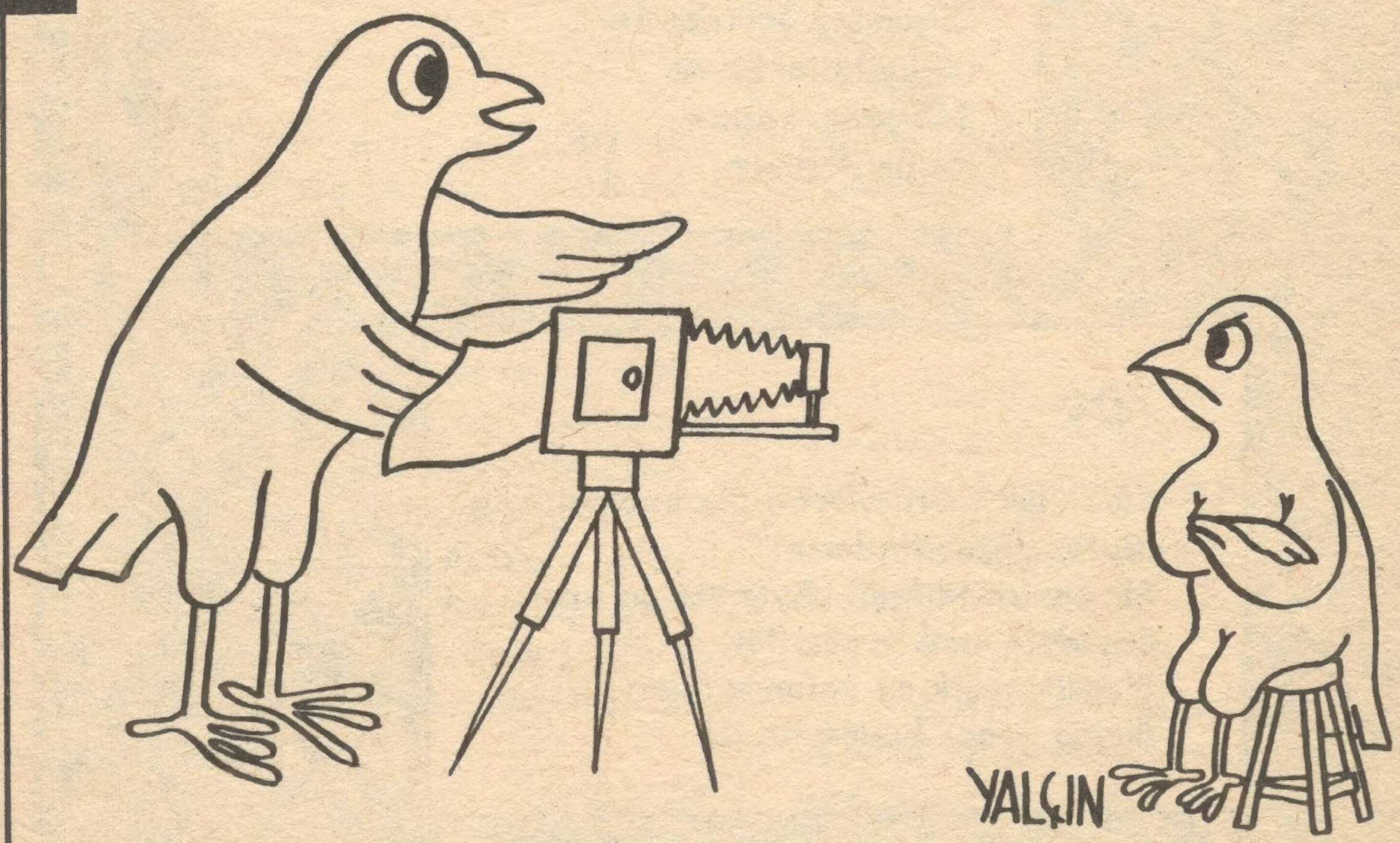

-Gülümse evlâdım... Bak, şimdi içinden insan çıkacak!

12

1

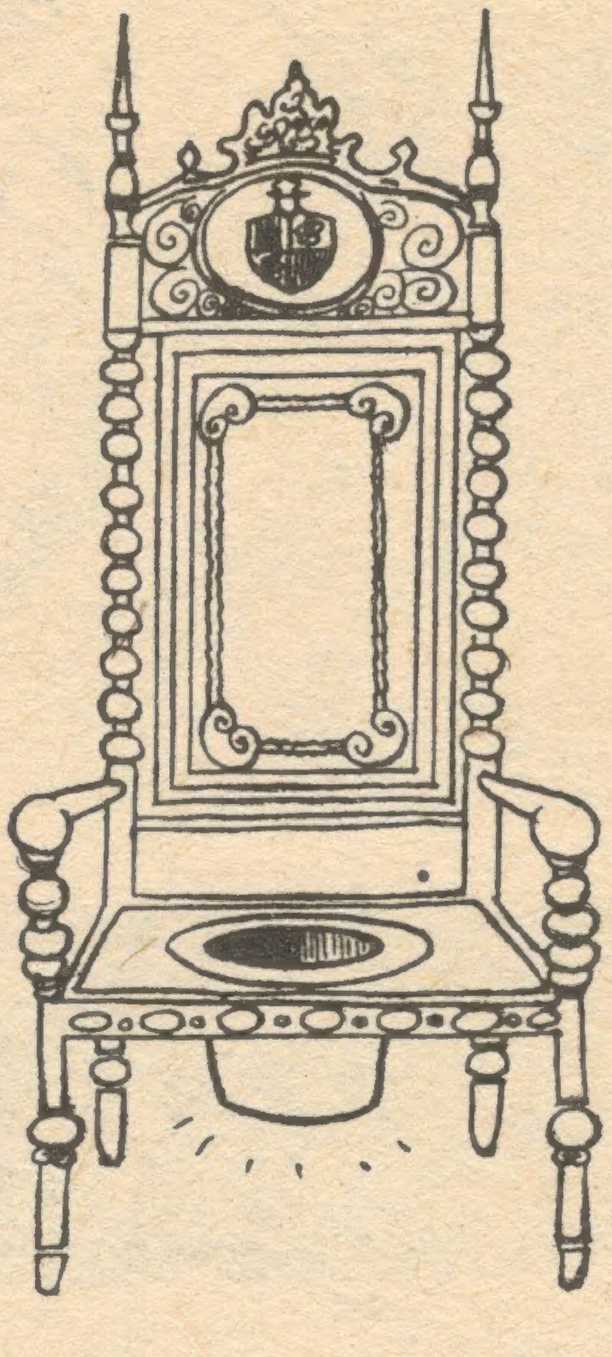

2

13

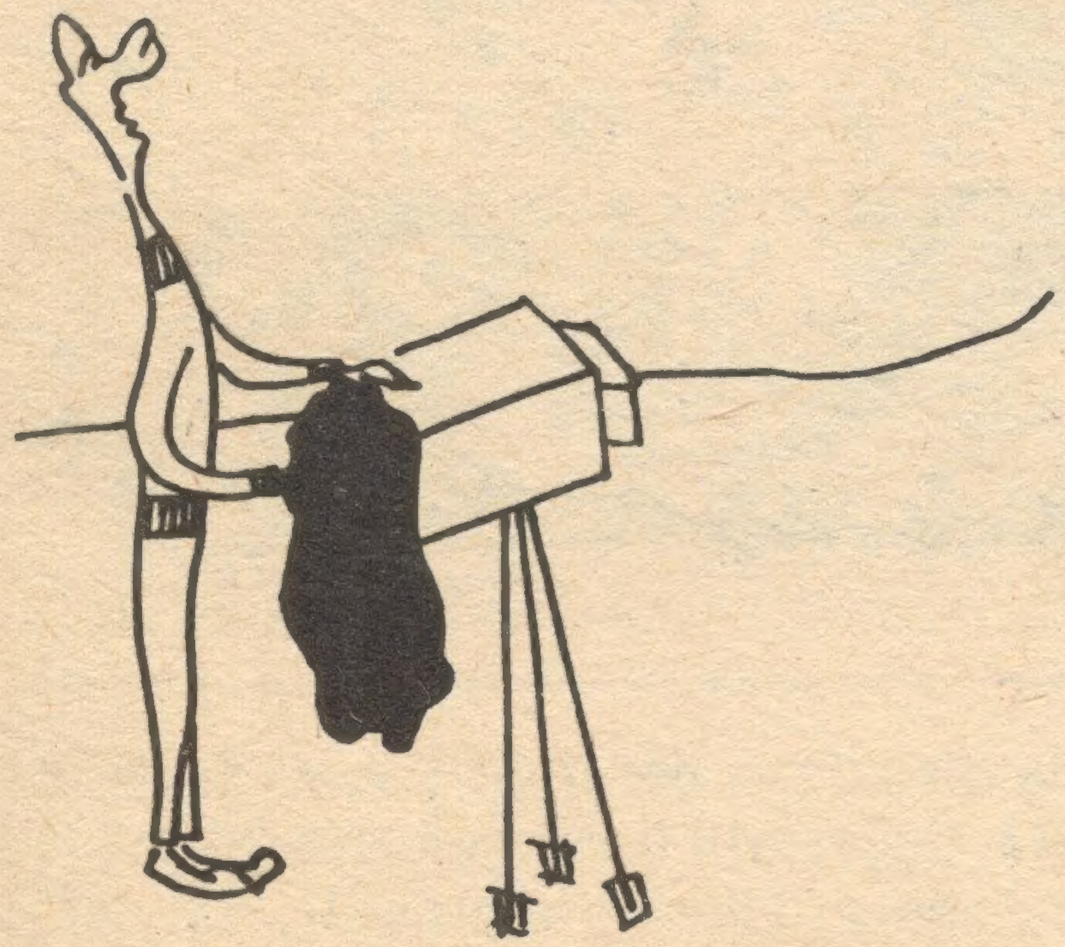

15

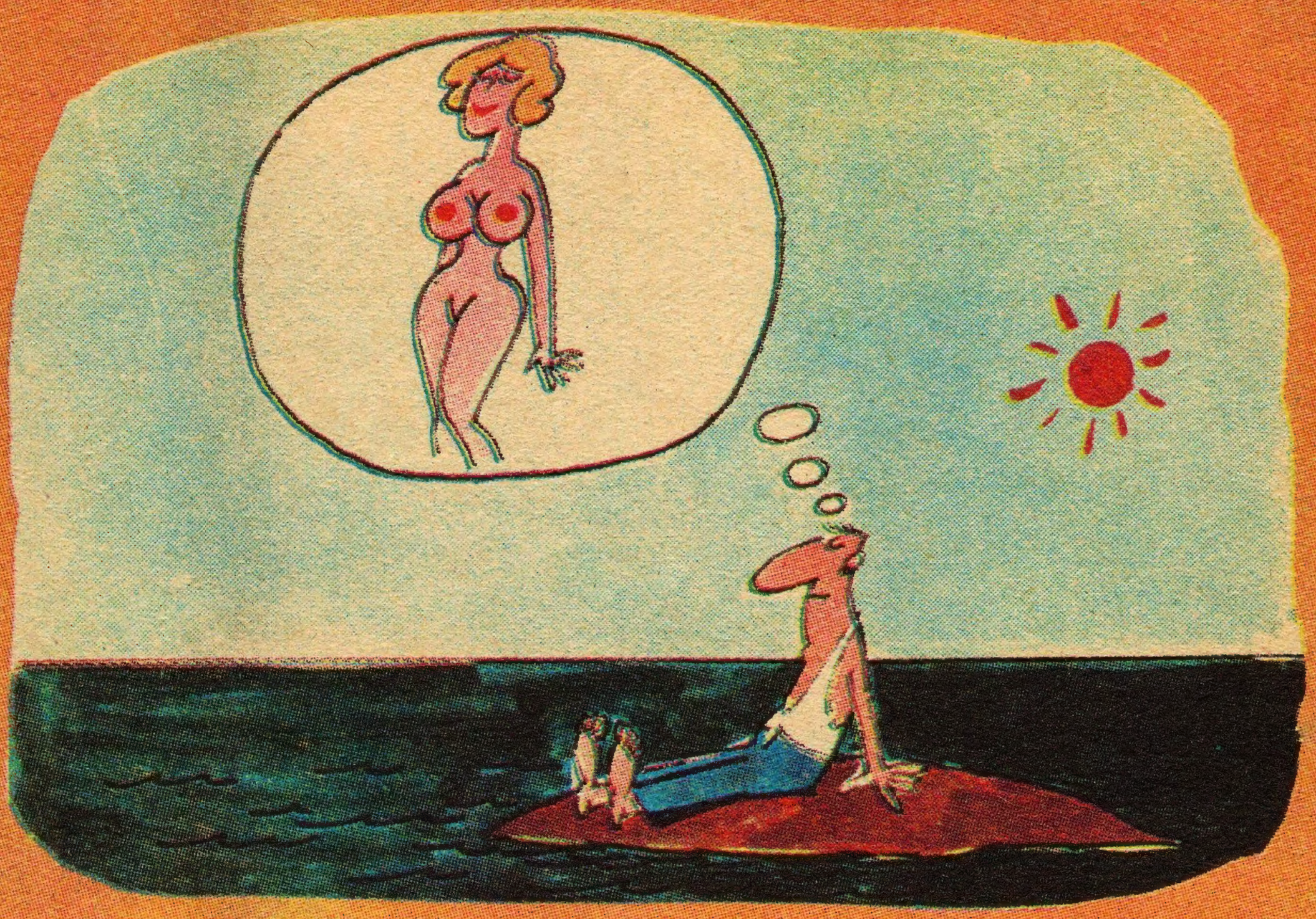

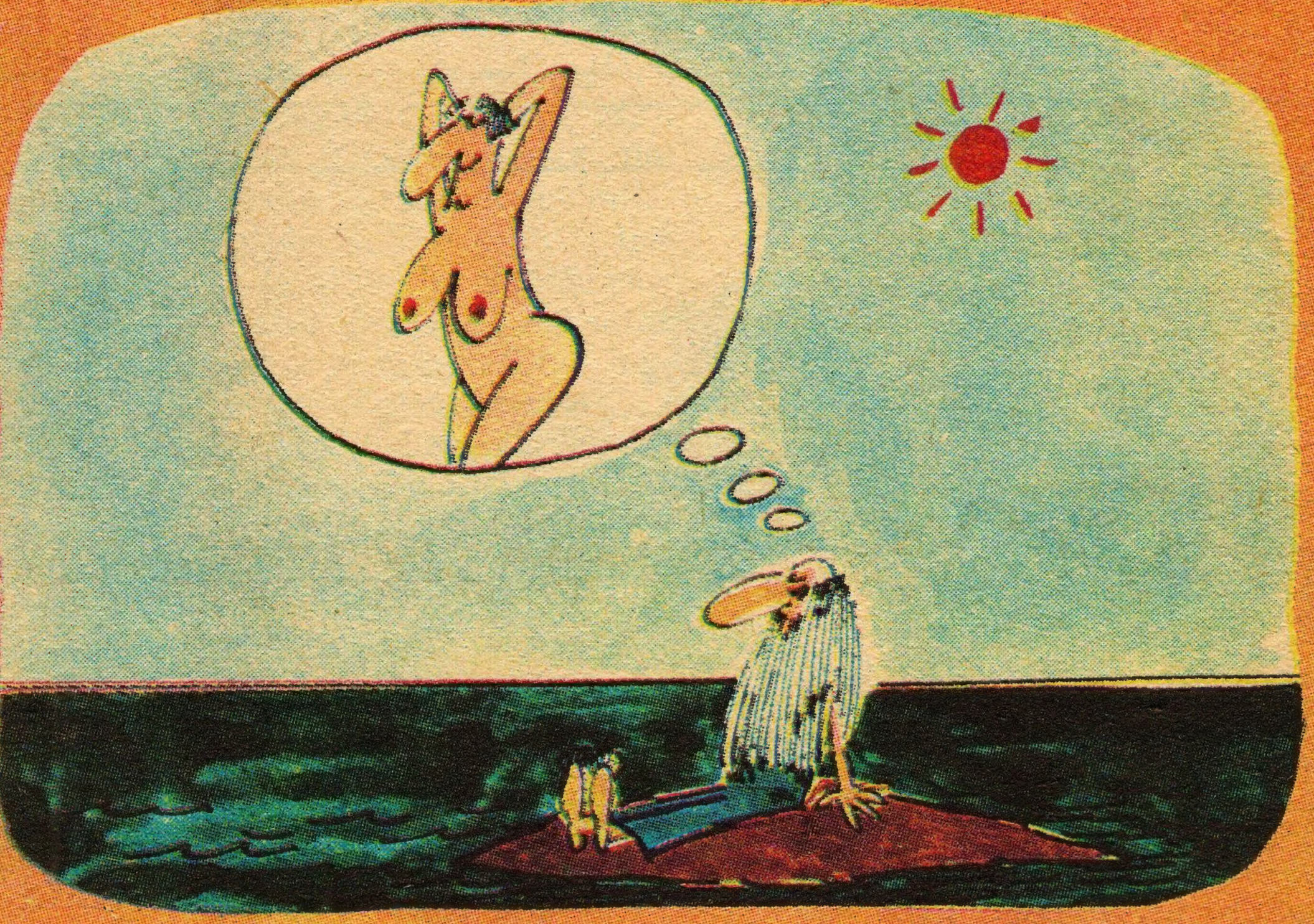

Ustura, tek tek de üstün değerde bir mizah dergisidir. Ama şimdiye dek çıkan sayılarını yanyana getirirseniz, değerinin daha çok arttığını göreceksiniz. Usturaları toplar, bir cilt yaparsanız, Türkiye'nin değil, dünyanın en iyi mizah ansiklopedi ve antolojilerinden birine sahip olacaksınız. İlk sayıları eksik de olsa, yine toplayıp ciltletebilirsiniz.